

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010142
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010142.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného Z. S. nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom mesto S., t.č. vo väzbe ÚVV Ilava, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 01. decembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, zo dňa 24. augusta 2022, sp. zn. 1T/51/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, zo dňa 24. augusta 2022, sp. zn. 1T/51/2022, bol obžalovaný Z. S. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ a 3/ pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sčasti spáchaný závažnejším spôsobom konania - so zbraňou podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona v súbehu v bode 2/ a 3/ s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„1/ dňa 31.05.2022 v čase asi o 13:00 hod v S. na Z. pri garážach nachádzajúcich sa pri športovej hale, kde spoločne s poškodenou Z. M. zbierali plechovky, pod vplyvom alkoholu ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti líca a začal jej vulgárne nadávať, na čo poškodená chcela odísť od neho preč, následne vytiahol na poškodenú strieborný nôž, ktorý na ňu namieril a povedal, že zabije seba a ju a nikam nepôjde, pričom u poškodenej uvedeným konaním obžalovaný vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

2/ dňa 31.05.2022 čase asi o 19:00 hod v S. na H. ulici v parku za predajňou R. prišiel k poškodenej Z. M., chytil ju rukou za ústa a pod krkom a udrel ju rukou do pravého ucha a povedal jej, aby bola pri ňom, pričom jej opakovane vulgárne nadával,

3/ dňa 31.05.2022 v čase asi o 21:20 hod v S. na ulici O. K. pri predajni pečiva C., pritom ako poškodenú Z. M. odprevádzal domov do Z. C., ako kráčali, začal poškodenej vulgárne nadávať a začal sa jej vyhrážať, že ju zabije a zabije aj jej rodinu a následne ju udrel rukou do pravého ucha a následne ju udrel otvorenou dlaňou do oblastí líca, na čo poškodená utiekla zo strachu pred obžalovaným do predajne pečiva C., zatvorila za sebou dvere a držala z vnútornej strany dvere, ktoré sa obžalovaný pokúšal z vonku otvoriť, aby sa dostal k poškodenej, no nepodarilo sa mu to a následne po tom, ako prišiel majiteľ pekárne, tak obžalovaný odišiel preč, čím svojím konaním u poškodenej Z. M. vyvolal vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo strachu o život a zdravie, a vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní, pričom spôsobil poškodenej fyzickým útokom povrchové poranenie pravého ucha, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie,“

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný a prokurátor podali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Nesúhlasím s napadnutým rozsudkom, ktorým ma súd uznal vinným v bodoch 1/ a 3/ z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. Trestného zákona sčasti spáchaného závažnejším spôsobom konania - so zbraňou podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu v bode 2/ a 3/ s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Svojim odvolaním namietam, že spáchanie uvedených trestných činov nebolo dostatočne preukázané a súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Záver súdu prvého stupňa o mojej vine je založený predovšetkým na výpovedi poškodenej Z. M., ktorú výpoveď spochybňujem ako nepravdivú. Poškodená po celý rozhodný deň od 9tej rána pila alkohol, bola značne pod vplyvom alkoholu, pričom aj zo zápisu o dychovej skúške poškodenej vyplýva, že jej bol nameraná hodnota 0,88 mg/l alkoholu v dychu.

Aj v konaní pred súdom sa vo výpovedi poškodenej prejavili zásadné rozpory, keď miesto údajného udretia pôvodne udávala na pravé ucho, neskôr už uvádzala ľavé ucho.

Pokiaľ by poškodená mala dôvod mať obavu z mojich údajných vyhrážok, ku ktorým malo dôjsť v priebehu dňa 31.5.2022 o 13.00 hod. (skutok v bode 1/), následne aj o 19.00 hod. (skutok v bode 2/), mala by v dôsledku takejto vážnej obavy túto obavu oznámiť bezodkladne polícii, alebo nejakej osobe, s ktorou sa v danom čase stretla. Poukazujem na to, že bolo preukázané, že daného dňa v čase okolo 19.00 hod. poškodená osobne komunikovala s policajnou hliadkou, ktorej však nič takéto neoznámila, a ani žiadnemu z ostatných vypočutých svedkov.

Táto skutočnosť spochybňuje vierohodnosť tvrdení poškodenej o tom, že som sa jej mal predtým nebezpečne vyhrážať.

Ku skutku v bode 2/, pre ktorý ma súd uznal vinným z prečinu výtržníctva z dôvodu, že som mal poškodenú napadnúť na mieste verejnosti prístupnom, poukazujem na výpoveď poškodenej z prípravného konania, v ktorej výpovedi poškodená uvádzala, že som ju mal pri predajni Terno napadnúť potom ako hliadka odišla, pričom ona sedela pri Z. L. a Z. L., a ako tam boli, mal som k nej prísť, chytiť ju za ústa a pod krk, udrieť ju na pravé ucho.

Svedkovia Z. L. a Z. L. však nepotvrdili, že by som za ich prítomnosti poškodenú napadol. Obaja uviedli, že poškodená sa im ani nezdôverila, že by som ju mal predtým napadnúť, alebo sa jej vyhrážať, a ani že sa ma bojí.

Taktiež ohľadom skutku v bode 3/ namietam, že zabezpečený kamerový záznam preukazuje, že poškodená vo svojej výpovedi preháňa, keď uvádzala, že som sa do predajne pečiva C. snažil dostať za ňou tak, že som sa mal tlačiť z vonkajšej strany dverí za ňou, ktoré dvere preto musela držať z vnútornej strany, a že som od tohto upustil a odišiel preč až po tom, ako prišiel majiteľ pekárne.

Z kamerového záznamu však vyplýva, že ona držala zvnútra dvere od predajne a že ja som iba pristúpil k dverám zvonku, skúsil som či je otvorené, a potom som sa ihneď otočil a odišiel, bez toho, aby som sa pokúšal dvere otvoriť násilím.

Taktiež majiteľ pekárne - svedok G. E. vypovedal, že on žiadneho útočníka nevidel, a zvonku videl, ako vo vnútri stojí nejaká žena a zvnútra drží dvere do predajne a že mu jeho predavačka povedala, že videla nejakého muža ako prišiel ku dverám, skúsil či sú otvorené a potom sa otočil odišiel. Taktiež tento svedok potvrdil, že poškodená bola zjavne pod vplyvom alkoholu, ktorý z nej bol cítiť.

Poškodená na pojednávaní uviedla, že som jej mal dať facku pred pekárňou, asi 3-4 metre pred vstupnými dverami. Toto by však malo byť zachytené na kamerovom zázname z kamery, ktorou bol snímaný vchod do pekárne, z ktorej kamery bolo zaznamenané, ako som skúsil dvere otvoriť. Takéto napadnutie však zaznamenané nebolo.

Svedok G. E., majiteľ pekárne, taktiež vypovedal, že bol vonku na parkovisku, keď ho okríkla predavačka, že v predajni je nejaká žena. On takisto žiadne napadnutie pred vchodom do pekárne nevidel.

Vzhľadom na uvedené závažné pochybnosti ohľadom tvrdení poškodenej o priebehu skutku, majú byť tieto pochybnosti v zmysle zásady "in dubio pro reo" hodnotené v môj prospech, a pre tieto rozpory nemožno mať moju vinu za preukázanú bez dôvodných pochybností.

Preto navrhujem, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a vo veci rozhodol tak, že ma postupom podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodí spod obžaloby, alternatívne aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Prokurátor zdôvodnil podané odvolanie v neprospech obžalovaného nasledovne:

„Dňa 25.07.2022 námestník okresného prokurátora v Partizánskom podal Okresnému súdu Partizánske obžalobu na obvineného Z. S. v bode 1/ pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v bode 1/ dňa 31.05.2022 v čase asi o 13:00 hod v S. na Z. pri garážach nachádzajúcich sa pri športovej hale, kde spoločne s poškodenou Z. M. zbierali plechovky, pod vplyvom alkoholu ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti líca a začal jej vulgárne nadávať, na čo poškodená chcela odísť od neho preč, následne vytiahol na poškodenú strieborný nôž, ktorý na ňu namieril a povedal, že ju zabije a nikam nepôjde, pričom poškodená následne zo strachu pred obvineným bola nútená ísť proti svojej vôli s ním na hrádzu rieky Nitra, hoci sama chcela od neho odísť, v bodoch 2/ a 3/ pre pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v bode 2/ dňa 31.05.2022 čase asi o 19:00 hod v S. na H. ulici v parku za predajňou Terno prišiel k poškodenej Z. M., chytil ju rukou za ústa a pod krkom a udrel ju rukou do pravého ucha a povedal jej, aby bola pri ňom, pričom jej opakovane vulgárne nadával, v bode 3/ dňa 31.05.2022 v čase asi o 21:20 hod. v S. na ulici O. K. pri predajni pečiva C., pritom ako poškodenú Z. M. odprevádzal domov do Z. C., ako kráčali, začal poškodenej vulgárne nadávať a začal sa jej vyhrážať, že ju zabije a zabije aj jej rodinu a následne ju udrel rukou do pravého ucha a následne ju udrel otvorenou dlaňou do oblastí líca, na čo poškodená utiekla zo strachu pred obvineným do predajne pečiva C., zatvorila za sebou dvere a držala z vnútornej strany dvere, ktoré sa obvinený pokúšal z vonku otvoriť, aby sa dostal k poškodenej, no nepodarilo sa mu to a následne po tom, ako prišiel majiteľ pekárne, tak obvinený odišiel preč, čím svojim konaním u poškodenej Z. M. vyvolal vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo strachu o život a zdravie, a vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní, pričom spôsobil poškodenej fyzickým útokom povrchové poranenie pravého ucha, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie.

Okresný súd Partizánske rozsudkom sp. zn. 1T/51/2022-242 zo dňa 24.08.2022 uznal obžalovaného Z. S. vinným v bode 1/ a 3/ za pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sčasti spáchaný závažnejším spôsobom konania - so zbraňou podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona v súbehu v bode 2/ a 3/ s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v bode 1/ dňa 31.05.2022 v čase asi o 13:00 hod v S. na Z. pri garážach nachádzajúcich sa pri športovej hale, kde spoločne s poškodenou Z. M. zbierali plechovky, pod vplyvom alkoholu ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti líca a začal jej vulgárne nadávať, na čo poškodená chcela odísť od neho preč, následne vytiahol na poškodenú strieborný nôž, ktorý na ňu namieril a povedal, že zabije seba a ju a nikam nepôjde, pričom u poškodenej uvedeným konaním obžalovaný vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, v bode 2/ dňa 31.05.2022 čase asi o 19:00 hod v S. na H. ulici v parku za predajňou R. prišiel k poškodenej Z. M., chytil ju rukou za ústa a pod krkom a udrel ju rukou do pravého ucha a povedal jej, aby bola pri ňom, pričom jej opakovane vulgárne nadával, v bode 3/ dňa 31.05.2022 v čase asi o 21:20 hod v S. na ulici O. K. pri predajni pečiva C., pritom ako poškodenú Z. M. odprevádzal domov do Z. C., ako kráčali, začal poškodenej vulgárne nadávať a začal sa jej vyhrážať, že ju zabije a zabije aj jej rodinu a následne ju udrel rukou do pravého ucha a následne ju udrel otvorenou dlaňou do oblastí líca, na čo poškodená utiekla zo strachu pred obžalovaným do predajne pečiva C., zatvorila za sebou dvere a držala z vnútornej strany dvere, ktoré sa obžalovaný pokúšal z vonku otvoriť, aby sa dostal k poškodenej, no nepodarilo sa mu to a následne po tom, ako prišiel majiteľ pekárne, tak obžalovaný odišiel preč, čím svojim konaním u poškodenej Z. M. vyvolal vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo strachu o život a zdravie, a vzbudil u nej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky naplní, pričom spôsobil poškodenej fyzickým útokom povrchové poranenie pravého ucha, ktoré si nevyžiadalo lekárske ošetrenie, za čo ho odsúdil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/51/2022-242 zo dňa 24.08.2022 čo do výroku o vine obžalovaného Z. S. v bode 1/ považujem za nezákonný a nesprávny, keďže súd upravil skutok obžalovaného Z. S. oproti obžalobnému návrhu tak, že vypustil tú časť, že poškodená následne zo strachu pred obvineným bola nútená ísť proti svojej vôli s ním na hrádzu rieky Nitra, hoci sama chcela od neho odísť, hoci na takúto úpravu skutku nebol žiadny dôvod. Súd následne takto upravený skutok v rozpore so zákonom právne kvalifikoval ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sčasti spáchaný závažnejším spôsobom konania so zbraňou podľa § 360 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Súd nesprávne vyhodnotil výpoveď poškodenej Z. M., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že vzhľadom ku konaniu obvineného uvedeného v obžalobnom návrhu dostala poškodená strach, pretože obžalovaný začal byť veľmi agresívny a povedal jej, že dopadne ako jeho bývalá priateľka H., ktorú v minulosti tiež pichol nožom, ona zo strachu, že by jej mohol ublížiť išla s ním kam obžalovaný chcel, hoci ona by z vlastnej vôle nešla, potom obžalovaný začal byť úplne iný, po ceste ten nôž schoval do vrecka nohavíc, poškodená však mala stále strach, lebo vedela, že obžalovaný má nôž stále pri sebe, a že keby mu odporuje, tak by znovu začal byť agresívny. Súd však na túto výpoveď poškodenej dostatočne neprihliadol a vyhodnotil zistené skutočnosti v prospech obžalovaného.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mám za to, že bolo potrebné rozhodnúť, že obžalovaný Z. S. sa dopustil konania uvedeného v bode 1/ obžaloby, teda iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, čím spáchal v bode 1/ zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Odôvodnenie súdu prvého stupňa v súvislosti s úpravou skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku a následnú právnu kvalifikáciu tohto skutku považujem za nepodložené, nepresvedčivé a zľahčujúce konanie obžalovaného, ktoré súd prvého stupňa v prospech obžalovaného v rozpore so zákonom právne "pod kvalifikoval". Absolútne sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu prvého stupňa týkajúcou sa odôvodnenia prečo nemožno správanie obžalovaného právne posúdiť ako vydieranie, pričom takúto argumentáciu právneho posúdenia konania obžalovaného považujem za nesprávnu, dostatočne neodôvodňujúcu inú právnu kvalifikáciu tohto konania ako tú, ktorá bola uvedená v obžalobe.

Takéto rozhodnutie a postup súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou náležitosti zistenia trestných činov a spravodlivého potrestania ich páchatelov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov v záujme dôsledného dodržiavania zákonov a rešpektovania základných práva slobôd jednotlivých fyzických osôb a právnických osôb.

Vzhľadom na uvedené považujem za nezákonný taktiež výrok o treste napadnutého rozsudku, nakoľko súd prvého stupňa ukladal obžalovanému úhrnný trest mimo zákonom určenej trestnej sadzby, v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Nesúhlasím s tvrdením súdu obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že pri ukladaní druhu trestu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosť jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestu ukladal obžalovanému trest mimo zákonom určenej trestnej sadzby, keďže konanie obžalovaného v bode 1/ rozsudku neodôvodnene a v rozpore so zákonom "pod kvalifikoval" na len ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sčasti spáchaný závažnejším spôsobom konania so zbraňou podľa § 360 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a v bodoch 2/ a 3/ v súbehu s pokračovacím prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí šesť mesiacov až tri roky, hoci mal obžalovanému ukladať trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 189 ods. 2 Trestného zákona a mal vychádzať z trestnej sadzby štyri roky až desať rokov. Súd prvého stupňa mal teda pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému vychádzať z upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, a to 6 rokov až 10 rokov.

Z uvedených dôvodov uložený trest nezodpovedá všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od

páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o vine v bode 1/ napadnutého rozsudku a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/51/2022-242 zo dňa 24.08.2022, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným na skutkovom a právnom základe v zmysle podanej obžaloby, a za to ho odsúdi podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v 1. polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

K dôvodom odvolania prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný sám ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné:

„Odvolanie prokurátora podané v môj neprospech proti výroku o vine v bode 1/ a proti výroku o treste napadnutého rozsudku považujem za nedôvodné.

Prokurátor odvolaním namieta, že konanie obžalovaného v bode 1/ rozsudku súd prvého stupňa neodôvodnene a v rozpore so zákonom podkvalifikoval na len ako pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, a toto konania malo byť kvalifikované ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Namietam, že ja som poškodenú k ničomu nenútil, aj jej tvrdenie, že som mal na ňu vytrhnúť nôž a povedať jej, že nikam nejde, nie je pravdivé. Poukazujem na to, že poškodená v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 31.5.2022, teda časovo bezprostredne po skutku, vôbec neuvádzala, že pri športovej hale som jej mal povedať, že nikam nejde, ale uvádzala, že som sa jej mal vyhrážať zabitím a ona sa bála čo budem robiť, keď som mal mať v ruke nôž a tak bola so mnou. Až v následnom výsluchu zo dňa 1.6.2022 začala poškodená tvrdiť, že som jej mal povedať, že nikam nepôjde a preto musela ísť so mnou. Taktiež správanie poškodenej po tomto údajnom incidente vôbec nekorešponduje s tým, že by bola nútená pod hrozbou násillia ísť so mnou na hrádzu rieky Nitry.

Poškodená sama uviedla, že na tom vane som sa od nej vzdialil, zostala sama a čakala ma, pokým som bol s inou osobou. Ak by bola proti svojej vôli nútená zotrvať so mnou, nič jej nebránilo, aby v tomto momente odišla, prípadne mobilným telefónom, ktorý mala pri sebe, privolala políciu že som ju vydieral. Bola so mnou až do večerných hodín, za ktorý čas sa bez mojej prítomnosti rozprávala aj s policajnou hliadkou, a ani im vôbec neuviedla, že mala byť vydieraná.

Vzhľadom na uvedené nemožno mať za preukázané, že som sa dopustil konania, ktorým by som poškodenú nútil proti jej vôli ísť so mnou na hrádzu rieky Nitry.

Navrhujem preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.“

Obžalovaný vo svojom vyjadrení v podstate poukázal na správnosť rozhodnutia okresného súdu, keď zmenil právnu kvalifikáciu, nakoľko výpovede poškodenej si navzájom odporujú. Počas daného skutku v bode 1/ mohla poškodená kedykoľvek odísť, pričom sama vypovedala, že po dobu asi 20 minút bola sa, keď obžalovaný od nej odbehol, pričom mala pri sebe aj mobilný telefón, z ktorého si mohla zavolať policajnú hliadku. Rovnako poškodená nič neuvádzala, keď boli v priebehu dňa kontrolovaní hliadkou mestskej polície, kde hliadke nič konkrétne neuviedla, pričom keby bola niekde držaná proti svojej vôli, mohla to hliadke uviesť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania obžalovaného na neverejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutého výroku o vine a treste rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho

dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z oboch odvolaní a z vyššie citovaných obsahov ich písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor, ako aj obžalovaný v dôvodoch svojich odvolaní namietali správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného za úpravy skutku č. 1 oproti obžalobe a následnej zmenenej právnej kvalifikácie. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor ako aj obžalovaný teda namietali nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Podľa prokurátora pri správnom hodnotení dôkazov mal okresný súd dospieť k záveru, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v obžalobe. Obžalovaný bol zasa názoru, že na základe vykonaného dokazovania mal byť s pod obžaloby oslobodený v celom rozsahu podľa § 285 písm. a) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora a obžalovaného namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali vinu obžalovaného, avšak pri zmenenom skutku č. 1 a jeho následnej právnej kvalifikácie. V súvislosti s tvrdením prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorého... „Odôvodnenie súdu prvého stupňa v súvislosti s úpravou skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku a následnú právnu kvalifikáciu tohto skutku považujem za nepodložené, nepresvedčivé a zľahčujúce konanie obžalovaného, ktoré súd prvého stupňa v prospech obžalovaného v rozpore so zákonom právne "pod kvalifikoval" . Absolútne sa nemožno stotožniť s argumentáciou súdu prvého stupňa týkajúcou sa odôvodnenia prečo nemožno správanie obžalovaného právne posúdiť ako vydieranie, pričom takúto argumentáciu právneho posúdenia konania obžalovaného považujem za nesprávnu, dostatočne neodôvodňujúcu inú právnu kvalifikáciu tohto konania ako tú, ktorá bola uvedená v obžalobe...“, nemá podľa zistení odvolacieho súdu žiadnu oporu v odôvodnení napadnutého rozsudku, nakoľko okresný súd vyslovil len to, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým samotnej výpovede poškodenej, ktorá síce uvádzala svoj subjektívny pocit z toho, ako bola obžalovaným nútená byť po celý deň 31.05.2022 v jeho blízkosti, avšak z objektívneho hľadiska tomu tak v skutočnosti nebolo, nakoľko poškodená mohla počas tohto dňa viac krát odísť z blízkosti obžalovaného, či už pri

ňou uvádzanom predaji drog, kde bola asi 20 minút sama a čakala na obžalovaného, prípadne aj pri príchode mestskej polície, ktorá riešila incident do ktorého sa zapojil aj obžalovaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Z vyššie citovaných obsahov odôvodnení odvolaní odvolací súd konštatuje, že prokurátor a obžalovaný v dôvodoch odvolania ani nenamietajú, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáhajú vyvodenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov (ustáliť iné skutkové závery o spáchaní skutku obžalovaným). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmavať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd môže upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal prokurátor ako aj obžalovaný v dôvodoch svojich odvolaní. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoje závery o preukázaní všetkých skutkov, vrátane úpravy skutku č. 1, zo spáchania, ktorých bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom, má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť dôvodné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania presvedčili o preukázaní, že sa skutky stali tak, ako ich ustálil vo svojom rozhodnutí, a že ich spáchal práve obžalovaný. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na tieto závery odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom prokurátora, podľa ktorého by bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. (viď formulácia petitu v závere písomných dôvodov odvolania prokurátora), keďže okresný súd správne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil.

Na základe vykonania prieskumnej povinnosti podľa § 317 ods. 2 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že rozsudkom okresného súdu uložený trest je v súlade so zákonom a nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti.

Na podklade odvolania prokurátora a obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora a obžalovaného nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.